

ΚΑΜΟΛΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Στόν ήλιο, τόπο θέλουμε κ' έμεις!

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α' |

ΑΡΙΘ. 11

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Θεριστής 5 Τρίτη

1935, Άν. ήλ. 5.06 - Δόσ. 7.41

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομή χρονιατικη δραχμές έκατό

Τό φύλλο 1 Δραχμή

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ένας Γερμανός φίλος με αναστασε έναν τόσο φτωχό μα άπολυτα τίμιο. Είναι ένα γκαρσόνι του Κήπου. Ο φίλος μας είχε κερδίσει το παραμένον βράδι μιαν άξιοβραστη κρέμα, και πληρώσει φυσικά στο γκαρσόνι ένα ποσόν άκόμα πιο άξιοβραστο.

Μόλις λοιπόν την άλλη μέρα έβγαζε για να πάρει τον κήφο του και να σπείρει τα σχετικά «εργαλεία» του Κήπου, παρουσιάστηκε το ίδιο γκαρσόνι με χίλια κερσόν γιά το χειρόν «ελίος».

Ο φίλος μας, σκέφτηκε φυσικά πώς; έχει πληρώσει κατά λάθος λιγότερα από δυ έπαιρα και με βαθύ σιναγάμο έβλεπε το χέρι στην τσέπη γιά να συμπληρώσει. Το γκαρσόνι όμως τον σιωπησίως ηγγώνισσε του πού του είχε δώσει ένα δωδικοκαμάρι παραπάνον, και τού το έδειξε—να και λογαριασμός.

Ο φίλος μας έμεινε γιά αρκετή ώρα με άνοιχτό στόμα «θυμωμένος» το γεγονός. Κατόν θέλησε να και λάβει καλύτερα τη χιρονομία του τιμον έρμην. Και τότε ρώτησε γιατί δεν τα κράησε, άφου δεν ήπιε κανέναν φόβο; γιά και το καταλάβαινανά.

—Θά τόχα βάρω; στην ψυχή μου, κύριε...

—Μά άφου κανένα; στον κόσμο δεν τα λογαριάζω τένα πράματα;

—Έτσι είναι. Μά δεν έπαιρα δ κόσμος να είναι έτσι...

Νά ή άνώτερη ήδη; «Μά δεν έπαιρα δ κόσμος άνακτα;» Η διαμνηστρία αυτή ενάντια στη δυσωδία που γόμοσαν την εποχή μας ή άπονοθυμένες ψυχές, βγήκε από ένα φτωχό μεροκαματάρη που άγωνίζεται με τα δόντια γιά να βγάλει πέρα τη ζωή. Έτσι μιαν ά εκδηλωτή βουκή επανάσταση άντιθε, πάνου στο βουκό της τελεταιωμένης μα, έπαιχ, σαν ένα θαλά νερολιλούδο πεύχα της ρίξες του μέσα στη λίμνη του βουδού.

Η επανάσταση αυτή είναι άδέναντη βέβαια, παθητική, άδω; έ-δηλωτη έέργιας και δράτος. Είναι ή ημ-τητα «α-ύ άπομένη». Δέν είναι άκόμα ή τιμωρηά επου χ.ν. ή με τα τα στήκα και καίγα με το δάδι. Μά δεν πειράζει.

Είναι πάντα ή μαχή. Είναι το πρόβλημα γιά μιαν μελλοντική καινότητα. Πάντα μες την ιστορία βλέπουμε ύπαρξ από τους μεγάλους, ξεκαμύ; της άνθρωπίνης ψυχής άρχεται μιαν άντίρρηση ήθική πολύ δυνατή.

Η εποχή που περνάμε έχει σηματοδοτήσει την Ιστορία σαν ένα δά τα πιο βωμωρδ γκαρσόνια της ά-θροπίνης διάδοσης. Και σαν φτάσει στο κόκκαλο του μαχαίρη, κι δ κόμπας σιδ χιέει, ή «Α-άγκια» ή τρομερή και άναπόδραστη Θεότητα θά ύψωση στο στόμα την άσημνία της σάλλιγγα και θά βαρέσει πρδ; τα τίσοερα σημά τα δρζο-τα την Έπανάσταση. Και ή Έπανάσταση θά σκάσει σαν τρομερό και άραιο άφροισι. Και οι νεγόνες της θά στρατολογηδυνάδόμεσε σις ταπεινού; και άγνεις, άνόμιας σε άναρπολούς φτωχούς και χερμμένους, σαν το γκαρσόνι του Κήπου, πύ ελας χαρογαλάνας το μεγάλο λόγο: «Μά δεν έπαιρα δ κόσμος να είναι έτσι».

Κι δ φίλος μου πύ άκουσε την άπάντη, πήρε το δωδικοκαμάρ, και το έβουκε ένα τώλληρο πίσω λέγοντας: μισο βράδι μωχαράτα! —Πάρτο ζύδο γιά πουρμπισ, και... να με φτωσας αν θα δεις κημιά μισο προκοπή με τα μυαλά που έχω; Αδού άκριβδ; συμβαίνει. Παραπλήθειον επικίνδυνα πένον στη γή οι ά-θρόπα, που κατορθώσαν να δουνε αυτή την περίφημη επροκοπή που δεν ήθελε να την παραδεχτεί το γκαρσόνι.

ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ, ΕΜΠΡΟΣ! ΣΤΗ ΔΟΥΛΙΑ

Σε λίγες μέρες ολογράφεται όριστικά ή συνθήκη της ειρήνης με την Τουρκία. Μά όλες τις δυσκολίες και με όλα τα άπρόοπτα που μπορεί να παρουσιάσουν ή συζήτηση των λεπτομερών και ή έφαρμογή της, πιστεύουμε τικράθαινα, πδ; μόνο παραδοκί; συγκατηήσεις μπορεί να νοιώσουμε και καρδιοχτύπιο, μα άσφαλδς θά φτιάσουμε στην ειρήνη. Είναι φανερό πδ; και ή Έλλάδα και ή Τουρκία παρ' όλη την φαινομενική τους άδιαιλαξία, κατορθώνουν πάντα την τελευταία στιγμή να βολέβουν τις άντιθέσεις τους γιάτι ή ανάγκη της ειρήνης και γιά τα δύο κράτη είναι άγρώως έπιταχυνή.

Έτσι άπαλλαγμένοι από το βραχνά του πολέμου, θα μπορούσαμε πιά να δούμε με άπερίσπαστη την προσοχή, το σπύρι μας, και ν' άφροισαθώμε στην έσωτερική μας άνωμορφωση. Και είναι καιρός πιά να πάψουμε όλοι οι Ρωμιοί τον ΑΝΑΝΑΡΟ ρόλο των κλαψωμένων και άποπειρομένων Έγερμών γιά τα χάλια τα τωρινά και γιά το σκοτεινό μελλούμενο της Φυλής και του Κράτους μας. Αν πραγματικά πο-νούμε τον τόπο μας, αν επί τέλους έχουμε και σπύρι μυαλού, πρέπει να καταλάβουμε πδ; έχουμε χρεός, όχι απέναντι της άρηρημένης ιδέας της Πατριδας, μα απέναντι του ίδιου έαυτού μας και των παιδιών μας να φροντίσουμε, άσπε να άπαλλαγεί δ τόπος μας τις όργανωμένες φαρίες των κομμάτων, ένα είδος ληστρικές συμμορίες που έχει καθήκον τους άρχηγούς της και τα σκελετά της, τους πολιτικούς της και του υπαλλήλους της, που σαν τα κοράκια παραδοκίον και ο' δια τα μέσα καταφεύγουν, γιά να άρπάξουν με τη σειρά την έξουσία, καινάρεινουν ο' αυτή όσο μπορούν περιούστερη, γιά να λιπιλάσουν, οι χαρομοφάδες, το αίμα μας.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Έχουμε τάρα, περισσότερο από κάθε άλλη, περίσπασση, ύποχρέωση να βρούμε στην πρώτη γεωμική παλαιστή άνατάβητος, και σιά χωριά και σιές πολιτείες «όσοι ζωντανά». Τι να τους κάνουμε τους κλαψωμένους προφήτες του χαμού και του δάδθρου; τι να τους κάνουμε τους δειλούς διανοσόμενους, που σαν ψόφιοι άρροσθ-ναι να μας σιγοψυθιρίζουν και να μας σπαλάζουν με στεναγμούς; γυναικίους το φαρμάκι της άπογοήτειας; ΝΑ ΒΟΥΒΑΘΟΥΝ. Ψοφίμια δεν χρειαζόμαστε. Αν δεν τό κάνουν από νοσηρή διάθεση, αν δεν τό κάνουν από ψευτοπειδείχη σοφία, αν αδιά πού λένε τα αίσθάνονται πραγματικά μέσα τους, και δεν είναι δ πόνος τους και δ στεναγμός τους ψεύτικος, ισταριάτι-κος, άμεις, άς περάσουν σις πρώτες γραμμές του άγώνα που άρχίζει.

Παρί θ' ΑΡΧΙΣΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ. Οι νέες ιδέες, και οι νέες ήθικές δόξες, και οι νέες άνάγκες, φαιροπεισθόν γόρω μας. Κ' έχουν δίες την όρη της νεότητος και θά σπασουν τους φραγμούς, και θά περάσουν μέσα άπ' τα στήνορά μας δρημνίτες. Ας ετοιμαστούμε γιά να γίνουμε άποδέχτες των πόλαρθηκί; αν δεν μπορούμε να είμαστε οι φορείς και οι πομποί των.

Εκσχλάζουν οι λέβητες γύρω μας και οι άτμοί ολόενα περισπύθουν και ζαπλώνονται. Θά πημυρδίσουν και το άκό μας περιβάλλον, και αν πδ θέλουμε να σωρευτεί το σπύρι μας εις άρκαίρια άς φροντίσουμε έγκαιρώς γιά την κατάλληλη βιοχέτευση τους και την προσαρμογή τους πρδς τις άνάγκες μας και τη δύναμη μας.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

Αν οι Ρωμιοί δεν είμαστε νευρόσπαστα, αν δεν είμαστε άφροισίμοι και πρόστιχοι, είναι καιρός να το δείξουμε τάρα.

Ας χρησιμοποιήσουμε γιά όλοος μας ή ύπερδυναμική αυτή περιόδο, ή γεμάτη από δόξες και άμεις, από τραγικά, και άπότομες μεταπτώσεις, σαν καθαρτήριο πύρ, σαν κολυμηθήρα Σιλωάμ, σαν τό καζάνι με τα μαρισβότανα της Μήλειας, που θά μας ξανανοιώσει.

σύνταξη των βιβλίων της Κοινότητας, δ άσπυρίμα; θά τονε διτάξη να του ξεπεράσει δαυτέ, πύ ά-δουνοδύ δέ φάνα το μυαλό του, ή Νομαρχία θά τον άνακατήρη σή άνεύργια δημοψήφισμα πύ και έκλογώ, δ Σερτζός θα τον άναγκάσει να λησιονήση δ.π. έμια σε ύ-δίζοντας τόσα χρόνια... Κ' ίσως; θα πη κανεις ότι γιά όλα τα έπαγγέλματα το ίδιο γίνεται. Όχι! Το χιμάλι τον άγ-γαρείται; γιά να σ' έση-ώση βίση, τον παπά γιά να σου ψίλη εύχέ; το δικηγόρο να σου συντάξη έγγραφα και το γιατρό να σου γνήνη τον άρρωστί σου. Άλλα το άσπυλο το-ε σέρνεις; έξω από τη δουλειά του γιά να σου κινή με το σπύρι και το χιμάλι και τον παπά, και το γιατρό και το δικηγόρο! Και πάντα με το βιβάδουλα και με την ελφονεία στα χιμάλι. Έχας την άνάγκη του χωριού να του έξη; και άρκαίρη έπιστοσύνη; του ά-αθέτους δουλεός άκατ έλληλε; γιά το δό-κόσου μυαλό χωρίς όμως ποτέ να ύμολογήση; την ύπεροχή του. Είναι δ περιφρονημέος μουζίκας σου, είναι το διανοσώμενο ύπ' έγώ σου!

Πάτουμε δυο όβλα; τη συζήτηση σ' αυτή κίνη; δυο μορεές τη σκάλα. Παραπάνω θά βση; χροστίερα πρίγματα. Στη Βουλή δ' Ύπουργός της Παίδειας βρίζεται από συνάδερφο του ά; άσίζο; προσοχή; κ' έκείνος το δέχεται αυτό σαν κίτη πολύ φυσικό, και μωλύνα.

Γιά τους κομμικούς; δ δίσκαλος κίδα σχετίζεται μ' αυτόν είναι ύπόθεση άνά-ξια ν' άπασχόληση το μυαλό τους; κ' ά-νάμωση γιά τη σοβαρότητα της προ-σπα-όητής των.

Το Σχολείο είναι γ' αυτού; ένα πομπάλο ο-ήμα που βρέθηκε από τα είκοσι χρόνια κ' έχει γιά τα παιδιά μας τον ίδιο προσοφορό που έχει ή μάγισσα γιά τα πρόβατα. Τά να ξεδουτή χρέμα γιά νέο Σχολείο είναι γ' αυτού; άκατανόητη και άελογέστη ύπόθεση. Το χιμάλι μπορεί να ξεδουέσει άναξέστοτα κ' άγόγγυσια γιά κάθε τι άλλο, γιά κομματικές ύ-περφυγικές περοδείες, γιά ύπεροχέ; βασι-μοδών, γιά αρκαίρες κρηγιτισθόν και τόσα άλλα, μα γιά τίσιμο κ' έπισκαίρη σχολείων, γιά άλλαγή των προκατακλυ-σμοίων σάπων θρανίων ή γιά κλυντι-σπύ των σχολείων ύπιδόν, γιά άύρηση των έξουσιολογικών μεθόδων ή γιά άπο-στολή έκπαίδευτική των δασκάλων στο έ-σωτερικό, θά είναι επατάλη άσυμφορητό Κράτος; και κομική έπικολοπή της του άνθρώπου που θά κινή παρόμοια πρό-ταση. Κ' έντοματάξ άνάλογα πρδ; το μυαλό και την ψυχή παθαίνα και το δρο-σερό κορμί του παιδιού το τρομερό δια-στρέβλωμα κ' άπομαρζώμα μέσα στους σπύρι σε αδύτος και τα μισοχρησμένα σπύρα πύ στην Έλλάδα συνάθισμα να τα έμει Σχολεία...

Η περιφρόνηση του Κράτους, πρδ; την ιδέα του Σχολείου φάνηκε τάντοτε, αλλά κυρίως, τα τελευταία χρόνια έγινε άπαιθροπία και σιγερδ έγκλημα. Θυμνήθητε λιγάκι. Μόλις πατήση πονδε ά στρατός, ή πρώτη δουλειά των Άρχών είναι να διαζώσουν να παιδά από το οκ-κήμα τους γιά να στεγάσουν τους στρα-πάτες. Πόσες φορές; πόσα Σχολεία έκλα-σαν με τέτοιον τρόπο; Άλλά ή ή ιστο-ρία γιά τη στήση των λαποροφώνων είναι γακή ά όμη! Εκτίσσαν, μένον και θά μένουν ίσως; κλεστά γιά πολύ άκόμη έ-κατονάδες Σχολείων, τη στιγμή που έ-

ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΣΤ. ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Εάν πρδ; κάθε ύπαλληλο το Κράτος, μας είναι άφροισίμοι, πρδ; το άσκαλο είναι ομοίο, υμοροσώος, τσερκική έπο-χή. Το Σχολείο μένει πάντα στο περι-φορο των άσολιών τον, πύ δόσκαλο, είναι δ έπνοσιώδης ύπαλληλος γιά τον όποιο δεν άξίζα και δεν είναι σεβαρο να γίνεται πολύ; λόγος. Είναι δ μουζή ο; τον πού θά τον άναγκάσει μαστρώων νιά; τον να του άποδόση μια πειραματική έρ-γασία έκαστο φορέ; άνωτερη από την ά-μοιβή πύ θά του προσέξη.

Και λέγοντας Κράτος έννοώ όποιάδη-ποτε κρατική έξουσία, από το- πρώτον πορρο έσμε τον τελευταίο χωροφύλα-κα. Και είναι φυσικό αυτό. Όμοι τους έχοντες διαμορφωθή μέσα ο' ένα τέτοιο Σχολείο και ή άβρεξη παράδοση γιά το δόσκαλο πύ άπό γενεά ες γενεά και άπο γυνδ ο' τέκνο.

Ο προύχοντας θά τον άγγαρεύση στη

(9) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

Φαίνεται πδ; θάνα κιόλλες τίπιες έντοπώσιες βουμιαζμένες σιά αυ-θαλαπα βάθια του κενταρομένον μου μυαλού γιάτι νιώθω πύ τάρα όχι σαν πράτα. Δέ μετάνιωσα βέβαια άκόμα που σ' έρωθίκα κήρδα έδω, μα φαίνεται πδ; δ ένθουσιασμός πέθανε πιά μες το στήθος μου. Πέθανε σιδ έρόμο και κήπος τον έχω θάψει, πύ δέ θυμάμαι. Ίσως να μωδύτινι σκότισσε κιό λογαγός του έχτον με καμιά σφαιρητή καμυ-τοικιά. Άπομείνει όμως; κίμα μέσα μου ή αίσιη στην άποστολή μας. Νά οξέμον; είναι ο' άπο Βασιλί; μαζέ μέλαν άναχρηστικό θεσμό, και να λεγ τεζώοιτε κιόλλους σκόλβους

Ρωμιοί.

Κεράλαιο Ζ.

Σού γρέγω μίσε δά' ένα και φωμα πούται σκαρμένδ σιδ μέσα τοίχο μα του χαροκάματος σου μές δδωαι γιό γιά φιλάζουμε. Είροσι; έδω στην τρίτη σειρά και θά αροσώσμε όλοένα ως την αρώτη, ίσιγ' σιδ βαθμιαία έξάσκηση στην παραξενή ύπαρξία τ' ύ ν' υ α λ η μ υ. Η ήπει μεθοδικά να ανηθισουμε στην καινούτια ζωή της ίσο ρατίας τούτης; πύ δέ μωδύ καθόλου με τους Βαλκανικούς πολέμους. Έδω δέν χρειάζεται μήτε έμπί, μήτε ψυχικές συνταραχές, μήτε γλήγορη κίνηση. Ο πόλεμος αυτός φάνεται περισσότερο μιαν επιχείρηση μηχανικής εργάσιος και μηχανικής ένέργιας. Επικινή μηχανισμδ, και ύπομονή γαιδέρου, και τραναμ-πέτικο πείσιμα κατοίκας.

Πλαγιά, ωιδώμια στην κουφάλα

του χαροκάματος άντάμα με τον άδερφό μου. Είναι δηλαδή πολυτέ-λεια αυτό, γιάτι αυτός είναι ύπαξι-ωρατικός διμοιρίτης και γώ σκέτος δεκατίας, βαθμ. σφόρο; στή διμοιρία των. Ένα δυο σκόρα τις τρύπες βρήκα; σκαρμέντες σιδ χαροκάμα αυτό. Και δόδθραν σιός ελοχίες και σιδ έπιλοχία τού λέχου. Όλοι οι άλλοι φαντάροι κούτινι; κουβα-ρια μείνι; σεν κοιγέρια μέσα σιδ χαγιάκι του χαροκάματος. Κοιμή-θησαν μονοκοπανίος; σά νεκροί ζειτωμένοι θά την άνεπιστη κού-ρση του παρατήματος. Κιό άδερ-φός μου κοιμάται. Έχει μιαν πολύ άφάτικη σίαση έπειδή το έδαφος της σινης αυτής άδρωσε φωλιδς πούται τριτημένη μέσα σιδ βράχο είναι ένώμαλο. Το πρδσάπό του είναι ήρεμο κ' ή άνασπαμιά του

βαθειά και κανονική. Το φως του

σπαρματόετον πού κώλλησε πάνου σιδ σ-δερενίνο/οαίο της κίσκας, κουνάει τον ίσοιο σιδ ματόλαδα και στή μέτη του. Μιά τούφα άπ' τα σγοιροζάνια μαλλιά του έχει γύρω πάνου σιδ άπονηροπο κούτε-λο. Ο ίσοιος της γίνεται σεν ένα καρβούρι με άνοιχτά πέδια. Και κά-θε φορά πύ ή φλόγα του κριοδ μου σαλίβει, μεγαλώνοννε τα πόδια του κ' βουριού; αούτουδ, κιόπλώ-νονν να βγάλουν τα μάτια του, και πάλι τραβιούνται πίσω. Είναι τόσο άκνηνη το μέλη του. Κι' οι μωδύες του άκόμα έκονορζώνονται δώ ως το παραμικρό σάλεμα. Μοιάζει να-ναι λιποθυμισμένος. Η ιδέα αυτή με κάνει να τότε βλέπω με μιαν πα-ρόξενη άγονία πού όλοένα μεγα-λάνει. Αν δεν τον λυπόμουνα θά τότε έμυνοσθα. Μά τραβιούμαι ά-

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

μναν σεβαστές διάφορες απήχθη, μέγαρον πλουτοκρατών και χαρτοπαχακείας λέσχη!

Είδα με τα μάτα μου μία βρομερή ιστορία σ' ένα νησί, βουλευτές, νι χαλί-σουν τον κόσμο και να πετύχουνε στο τέλος να μένουν επιταγμένα και γεμάτα από πρόσφυγες τα Σχολεία για να μη ενοχληθούν τα άδεια σπίτια των εφοπλιστών και οι χαρτοπαχακείς τους λέσχη!... Τώρα, τότε και πώς παρτίδωνται πίσω, τότε και πώς επισκευάζονται τα επιταγμένα αυτά Σχολεία είναι γνωστό σε όλους μας.

Έκπαιτα κ' η μακροχρόνια επιστροφή των δασκάλων τα τελευταία δέκα χρόνια, δεν είναι καιτό μιά τρανή απόδειξη της αδιαφορίας και περιφρόνησης του Κράτους προς το Σχολείο και την Έκπαίδευση; Δεν είναι Σχολείο που να μη διέκοψε δέκα φορές τις εργασίες του, δεν είναι νέος δάσκαλος που να μην του θαλάσσωσαν δέκα φορές τη δουλειά του. Από την άρνηση αυτή τι εικόνα παρουσιάζει σήμερα η Έκπαίδευση;

Ερημώθηκε κατά το ήμισυ από τους λειτουργούς της. Άλλοι σκοτώθηκαν, άλλοι έμειναν στο Στρατεύμα, άλλοι δε θέλησαν να ξαναπάσουν την εργασία τους, άλλοι σκατεύτηκαν σωματικά, ήθικα, πνευματικά από ένα τέτοιο αντίμαχο πόλεμο, τη δουλειά τους περιβάλλον! Άλλ' άς μην επιμένουμε πολύ στο μεγάλο του σημείο. Θ' αναγκασθούμε να πούμε τέτοια λόγια που πολλά ίσως, γεροντικά χίφα θα ύψωθούν απελπηκτά να μιά φράξουν το στόμα... Ο άγνός Βενζελισμός της πρώτης περιόδου, είναι αλήθεια, δι και κατακάστηκε να είναι για όλα αυτά. Άλλα η φυσιολογία των έν ενενηνταεπτάεκατοστών από τους άπαδούς του και η κομματική εξουχρέωση κατάπιε άκόμη στη γέννησή του κ' αυτόν και τις ευγενικές όρμεις του.

Αυτά και χ' όλα δυά άλλ' ά μπορούσε κανείς ν' άρειάσει για να δείξει πόσο κάθε μας κρατική έξουσία περιφρονεί και καταδιώκει για το κακό της; Χώρος το δάσκαλο και το Σχολείο. Δε γινόταν όμως το ίδιο και στην Άρχαιοτητα άλλοτε, ή σήμερα στην Εδωτική από τους άλους; έκείνος που μεγαλούργησαν και μεγαλουργούν, και που τους ξερούς νόμους και τα φυσιολογικά γ' αυτούς; μά άκατανόητα γ' ά μιά; συστήματά τους θέλησαν τυφλά και άμελέτητα να μμη έρωπιμένους άρχαιοπολίτες για να μείνη κατάλληλος από τη μυθική φρονιτιά που έπαιρνε η Πολιτεία για το παιδί.

Από τη φυσική άγωγή του Άνωκόρου έσομε το μεγαλόσημα σε πολιτεία και τέχνη Γερμανοί της Περγάμου, άλλο δε μαρτυρούν οι αιώνας έκείνοι πορ' την άπληροσση γ' ά μιά φρονιτιά του Άρχαίου Κόσμου για το παιδί.

Άλλά και στην Εδωτική σήμερα το Κράτος και η Κοινωνία άλλοιώς συμπεριφέρεται και άπειλά προς το Δάσκαλο. Έκει ο χωρικός ξεκουφάναται μπροστά στο δημοφώνη της άδρανής ζωής του τόκου του και οι Άρχι: στέκονται με σεβασμό μπροστά στον Προάδρι τους. Ο,τι δε μά προσφέρουν στο δικηγόρο, το γιατρό ή άλλον έπιστήμενο, θα έσορήσουν τιμή τους; να το προσφέρουν στον Παιδαγωγό τους. Γιατί πίσω από τα λόγια του, στο βάθος της ψυχής του βλέπουν τη μέλλουσα άμνη ή παραμύθι της χώρας; τον Κ' είναι καταπληχτά ά μεγάλο το θέμα που ξετυλίγεται σήμερα στη μεταπολεμική Γερμανία. Ο πνευματικός άρχαϊσμός γύρω στην Έκπαίδευση ποτέ δεν ήταν τόσο έπαναστασιακός όσο σήμερα. Βλέπουμε τι τους δόθηκε στο μεγαλειό και στην καταστροφή, κ' έτοιμάζουν τώρα πυρετωδώς τις κηγάς που θα τους άδηγήσουνε ξανά στο μεγαλειό και στο θρίαμβο. Από την έντατική αυτή εργασία θα δούμε σε λίγα χρόνια να δημιουργηθή ένα έντελώς νέο Σχολείο που ποιάς ζήρει τι νέα θύματα έχ' να προσφέρη στην Άνθρωπότητα!

Άλλά τι θέλουμε και τρέχουμε μαχρά! Έινε γνωστό πόσους σκοπούς των πέτυχαν οι Β' άγχοροι περιβάλλοντας με φρονιτιά το Σχολείο και το Δάσκαλο. Την εποχή που έμεις και ποιούσαμε τη γλώσσα μας, οι Βούλγαροι έξίπλωναν τη δική τους έξω από τα σύνορα της πατρίδας των έθνομυθώνας έτοιμα δικαιώματα σε ξένες χώρες. Και φέτος την εποχή δηλαδή που έμεις, κατανήσο με έκεί που κατανήσομε το Σχολείο, το Δάσκαλο και τη Χώρα, οι Βούλγαροι έστειλαν πεντακόσιους δασκάλους στην Εδωτική για να μερφοθούν. Και όρισμένους έλα ώρατο πρωί θα ξεκιήσομε έμεις οι πεκούσι! για να όμολογήσομε θέλοντας και μη ότι τα Βαλκάνια θα τα άδηγήσουν και πρέπα να τα άδηγήσουν στον Άνθρωπισμό οι φυσιοκοί χ' άχοροι μας, οι Βούλγαροι!...

ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ

κόμα πιδ μέσα. Πολεμώ να πιάνω όσο μπορώ λιγότερο τόπο, για να κοιμηθώ όσο είναι βολετό πιδ άπλόχωρα. Τα πόδια του άπ' τα γόνατα και κάτω είναι έξω άπ' την τρύπα κρεμασμένα στο χαράκιμα. Γιατί ή φωλιά μας δε μιά χωράει δάσκαλους σάν ξαπλώσομε. Και γ' που είμαι καθιστός, αίσάνομαι στραμπουλημένο το σβέρκο άπ' το κουλούριαμα που κάτω τους στήθους για να μη βρίζει κάθε τόπο το κεφάλι μου στα σουβλερά πελεκήματα του ταβανιού.....

Πρέπει να σταματήσω πιδ το

Σ. Ε. Σ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Υστερα από ένέργειες που έκανε ο ΣΕΣ Μυτιλήνης για να λαφύρει τον φόρο των θεαμάτων που θα καταβλήσει για την τελευταία κινηματογραφική βραδιά του 'Αλλοίου κ' η δόθηκε για άφελος των σακάτηδ' έφ' άδρω, το Π. Λ. Γραφείο της Έπαναστάσεως έστειλε αυτό το τηλεγράφημα:

Σ. Ε. Σωτηρίας Μυτιλήνη

Υπουργείον Οικονομικών ένεκρινε πληρωθή φόρος 10 000 άντι 50 000 δια κινηματογραφική ταινίαν ύπερ άναπήρων. Διαταγή ύπουργείου άποσταλήσεται.

Σταθόπουλος Πολ. Γραφείον Έπαναστάσεως

ΣΕΣ ΣΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ

Άγαπητή «Καμπάνα»

Έφραξομε τα θεριά συγχαρητήριά μας στον κ. κ. Δημήτρη Χ' Κωστήν, Πρόδρομον Άρχο. τοπικόν, Ίγνατίου Χ' Ηλίαν, Χρηστιάκη Κατσαμπάν και Άνώνημον, ολίτες άναπαρόντες, την πρωτοβουλία άνηργησαν έδρανον δια του άπορους Έπιστατούς της Κοινότητος; μας εισπραξαν, περί τας 3296 Δραχμάς; παρα των κατοών αναγραφόμενων άορητών. Το ποσόν αυτό παρεδόθη ει; ήμιας διανεμηθέν άμέσως εις τας έν λόγω άπόρους; Έπιστατόν.

Ευχαριστούμε τους συμπολίτες του, εύχομεθα όπως εξακολουθήσουν το ένδιαφέρον των δια του; πασχοντας επιστρίτους.

Ίδου τα όνόματα και τα ποσά:

- Δημήτριος Χ' Κωστή; Δραχμάς 500,
- Άνώνημος 200, Θεοφανής Γεωργίου 200, Βασίλειος Χ' Φραγκουλή 200, Στεφανός Στεφανόν 200, Έμμανουήλ Κατσαμπά; 200, Δημήτριος Κουρτζής 200, Χρηστιάης Κατσαμπά, 100, Δημοσθένης Χ' Φωτίου 100, Ίγνατιος Χ' Ηλία; 100, Φραγκουλή Τσααρη; 100, Άρχοντής Μανωλάκης, 100, Δημήτριο, Τσααρη; 100, Έμμανουήλ Καταχηνός 100, Άνώνημος 50, Πρόδρομος Άρχοντοπούλο; 50, Χρηστιάς Χ' Ηλία; 50, Γεώργιος Τενελλος 50, Χ' Γεώργιος Γεντζίκης 50, Νίκος Δωρίλης 50, Δημήτριος Καρα Νικόλα 37, Ίγνατιος Τενελλος 25, Κυργιακός Τζιμνερής 25, Φώιος Βαρδαής 25, Ίγνατιος Κονσολας 25, Ίγνατιος Χ' Ηλία; 25, Ίωαννης Στραϊλάς 25.

- Χ' Γεώργ. Χρυσόστομο δρ. 25, Γεώργ. Π. Κεχαλά 25, Ίγνατ. Παρμαρος 25, Χαράλ. Σαυρη 25, Χρήτος Χαλαδαίμονας 25, Χαράλ. Κατοξήνου 25, Παναγιώτης Καραγιάννης 25, Κώστας Καππα; 25, Εδωτ. Τικέλης 12.50, Γεώργιος Δωρή; 12.50, Ίωάννης Τζιμνερής 12.50, Ίγνατιος Δαμπαρο 12.50, Περικλ. Καραγιωργίου 12.50, Χρήστος Κορνιπας 12.50, Ίωάν. Χ' Γιαννέλη 12.50, Χρήστος Πανα; 12.50, Έμμαν. Κωμφοτέρ. 12.50, Ίγνατ. Τ. έλη. 12.50, Μ. Χρήστος Πασα; 12.50, Άλεξιακή Βουδουκη 12.50, Γεώργ. Ε. Μ. υεση, 12.50, Γεωργ. Μιγας 12.50, Ά. Άνωνη; Μαυρακοιλής 10, Εδωτριο; Τσακίρης 9, Ίγνα.

φρονιτιά το Σχολείο και το Δάσκαλο. Την εποχή που έμεις και ποιούσαμε τη γλώσσα μας, οι Βούλγαροι έξίπλωναν τη δική τους έξω από τα σύνορα της πατρίδας των έθνομυθώνας έτοιμα δικαιώματα σε ξένες χώρες. Και φέτος την εποχή δηλαδή που έμεις, κατανήσο με έκεί που κατανήσομε το Σχολείο, το Δάσκαλο και τη Χώρα, οι Βούλγαροι έστειλαν πεντακόσιους δασκάλους στην Εδωτική για να μερφοθούν. Και όρισμένους έλα ώρατο πρωί θα ξεκιήσομε έμεις οι πεκούσι! για να όμολογήσομε θέλοντας και μη ότι τα Βαλκάνια θα τα άδηγήσουν και πρέπα να τα άδηγήσουν στον Άνθρωπισμό οι φυσιοκοί χ' άχοροι μας, οι Βούλγαροι!...

ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ

γράφιμο για άπ' ψε άν και δεν έχω καμμιάν άρεση για ύπνο. Μά είναι που ένας γάλλος λογί-ας άφου τσαλακάτησε όλους τους άντρες που κραιμούντα κουβαριασμένοι στο χαράκιμα—πώς άλλοιό-ότικα να περάσει—κι άφου άκουσε τις πιδ αλοχρές βρισιές σε όλους τους γλωσσικούς ιδιοτισμούς του νησιού μας, ήρτε να μου συστήσει αυστηρά να σβύσω το κερί μου—σαπρισί!—. Γιατί ή έμπαση της φωλιάς μου έβλεπε κατέντηχο προς την παράταξη του άχτην. (Έχω συνέχια)

Γεννηθ' ή και Παναγ. Πασιπάη; 10. Το όλον άροχ. 3296 50

Σκαλοχώριον 23 Μαΐου 1923

Άπ' το Γραφείο του Σ. Ε. Σ. Σκαλοχώριον

ΣΕΣ ΤΕΝΕΔΟΥ

Μετά άλιγόμενον ένταυθα δ.σμονήν άνεχώρησε προχθές δια την νέαν του θείαν ο ές Ίμβρου μετατεθείς διοικητικός του νησιού μας γραμματέυ; κ. Ίωάννης Ποποτιδάκης.

Εί; τον κάλλιστον τοίον υπάλληλον τον επισύρανα δικαίως δια των λαμπρών άηρησιών του και των άρετών του την άγαπην και την εκτίμησιν των κατοίκων της Τενέδου, απευθύνομεν επί τη άναχωρησει του ειλικρινή και εγκάρδιον χαρπημόν.

Έν μέσφ ποιήλου και έκλεκτού κό-σμου έτέλεσε την παραμονή της πρωτομαγιάς μέσ την τρελή χαρά της φύσεως; του; γαιμου; του ό έπεδρος; καπετάν Νικόλας Καρβέλης; μετά της άναξίας του δεσποτινίδος Άντισπλης Σουγιοελάτση.

Το τεραστιό ζευγάρι των νεονύμφων ό Συνδέσμος Έθνικής Σωτηρίας Τενέδου ραίνα με μωρωμένα διαλεχτα Μαγάτικα λυλούδια και ύχεται τον βίο του εύτυχημένο. 15/5/23

Ο Σ. Ε. Σ. Τενέδου Μ. Έμμανουήλ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε τους άρχόντας; αίχμαλώτους του νησιού μας να γράψουν ό,τι ξέρουν για τους παρακάτω συνάδελφους; του χωριού μας με σύστηση το Συνδέσμο του χωριού. Ά, λογαθάσομε πώς ό ά-νκουφισομε μαγάδες; πολεέπ' άπ' ό; τα σήμερα δεν μπόρεσαν να μάθουν τίποτα για τη τύχη των παιδιών τους.

Τά όνοματά των συγχαρητών μας που βρασκοντα; αίχμαλωτοι είναι:

- Αχίας Πιερ; Χαράλ. Γεωργίου
- Σαρδέλης Παναγ. Άντων.
- Κωνσταντέλης Ίω. Θεοδ.
- Κορεκιά, Ν.κ. Παναγ.
- Στρατ. Πιολινη; Γεώργ. Παναγ.
- Στόκος; Βασίλ. Νικόλ.
- Συρανος; Εδωτ. Παναγ.
- Γεωργιά; Ν.κ. Παναγ.
- Κορεκιά; Σωτ. Παναγ.

Ο Συνδέσμος Εθνικής Σωτηρίας Παμφυλιών εύχαριστεί τον Γιατρό κ. Βασίλειον Γακαν προσφέρθέντα δωρεάν να επισκεπτεται και έπόν τους άπόρους; έφ' άδρους; της Κοινότητος; μας.

Τη περασμένη ρυμάδα έγινε στο Περσεναγωγίον τη; Κοινότητος; μας νέα έλληνη άδικηρήλη; Έπιτροπή; Σ.Ε.Σ. Παμφυλιών. Έκτελετήσαν με άπό-νη πλεονοψηφία οι κ. κ. Πάνος Ν. Φραντζή, Πρόδρομ; Παναγ. Άλομής Ταμιά; Παναγ. Χ' Άργυριον Γραμματέυ; και υμμεροσμοί; κ. κ. Γεώργ. Θ. Κοκούλης, Ίωαννης Χ' Γεωργίου και Εδωτ. Χρ. Φρα; τση.

Οι νέα Συμβούλοι του Συνδέσμου είναι όλα οραστια παιδια και δεν ύπαρχει αμφιβουλία πώς θα άναδεξουν τον Συν-δισμό τους πρωτυπο άάμεσο στους Συν-δισμούς του νησιού μας.

Σ. Ε. Σ. Παμφύλων

Σ. Ε. Σ. Άγ. Παρασκευής

Ο Σ. Ε. Σ. Άγίας Παρασκευής εύχα-ριστεί θερμά το Σύνταγμα Κυρών και Διοποτιδών Άγ. Παρασκευής για το μητρώο ό έδωκε; πού έδωκε στους αλχηματικούς του χωρ.ό μ' ει και στα ντό-μα παιδια π. υ φιλιά με τ' όπλο στα χέ-ρια την τιμή της πατρίδας στα σύνορα. Γιατί ει; μέν του; αλχηματώτους, από τις εισπράξεις της γιορτής που έδωσε την Κυριακή τη; Πεντηκοστή; έδώρησε από 50 δραχμάς, στον καθένα, στους στρατιώ-τες πάλι του μετώπου έστειλε σ' άλλους διάφορα χρηματικά ποσά και σ άλλους δέματα με τογάρα και άλλα πράγματα.

Ο Σ. Ε. Σ. Α. Παρ. εύχαριστεί μ' ό-λη του την καρδιά το γαιρό Θεόφραστο Χαϊτηνομή που δέχτηκε να προσφέρει δωρεά τις επιστημονικές; του γιώσει; σε ύ; έφ' άδρους; μας και στις έ; σγέ; ει; τους β' ηθόντας; έτοι το Συνδέσμο; μας στο Άγιο σκοπό του.

Η Έπιτροπή Σ. Ε. Σ. Άγ. Παρασκευής

Θερινάς άνδρικός ένδυμασίας με έκπτώσιν στού Χαϊτηγιάννη.

Η «Καμπάνα» βγαίνει στα τυ-πογραφεία του Έλεούθ. Λόγου

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Άγαπητή «Καμπάνα»

Έσο που ύψώνας φωνή για όλα το στρα-βί που γίνεται ει; βίρος των ντό-πιων συ υφερό των, συνηγόρησε παρακαλώ σε ύ; άμφοδύνας να λοβ' υνε άπ' όψα και ά περιπέτεια να ένα μεγάλιο κ' κ' π' ύ γίνεται τώρα τελευταία στην περι-φ' αρέα; μα, ει; β' ρ' σ' τη; Κοινότητι; μας; και του Δημοσίου, από μερικούς ιδι; χήτες; δασών που τα πουλά; σε με-ρικούς έκμεταλ εφ' έ; ξένους για τον τόπο, κ' έτοι καταστρέφου; ε διακαίρα δάση τη; περιφέρει; άς; μας, χωρά; ή δασική άρχη να ένδιαφέρεται καθόλου για τον τόπο και για το υφερό του τόπου μας και του Δημοσίου.

Γιατί κατά τα τελευταία τώρα χρόνια καταστραφήκανε με την ύλογομία τα κυ-ριώτερα και μεγάλα τερα δαση του χω-ριού μας, που θαρρώ πώς; κ' άπ' τη θέση τους κ' άπ' τα δέντρα που χαν; ε, δεν έπ' τρεπότανε να κοπούν άπ' τον «περι Δασών» Νόμο.

Γιαυτό το ζήτημα είχαμε κ' όλος ύπο-βάλλα ύπόμνημα στον ύπουργό των Έ-σωτερικών τότε; π' ύχε έρτα στο Μό-λυβο, κ' είχαμε δόσει κ' αντίγραφο του ύπομνηματός στον Σ.Ε.Σ. Μυτιλήνης.

Τώρα περιμένου;μα να δούμε το άπο-τέλεσμα. Δηλ. ή την άπαγόρευση της ύλο-τομίας τέτοιων δασών ή τουλάχιστο τον περιορισμό της έκδοσης; άδειών ύλοτο-μίας.

Χαίλας; 1-6-23.

Μ' άγάπη Ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Σ. Χαίλας; Άργένου Θωμάς Κιωτέλλης

Σκαλοχώρι 30 του Μάη 1923

Την προπερασμένη Κυριακή στις 27 του Μάη ό Σ.Ε. Σωτηρίας του Σκα-λοχωριού έδωσε μιά π' λην άμορφη και πολιτισμένη γιορτή στο χωριό του. Ή-τανε μια θεατρική παράσταση πολύ επι-τυχημένη άπ' όλης υς άπόψας; γιατί μά-ζεψε και πανο από 1000 δραχμάς; που διατέθησαν για το σκοπό του Συνδέσμου. Πρέπα να σημεωθώ; πώς; άν ό ΣΕΣ του Σκαλοχωριου έχα φράζε; ενα τέτοιο σημείο δ' αγάνωσης; και Προόδου; το χω-στό κυρίως; στον άκούραστο πρόδρό του κ. Μ. Χριστουλάκη που εργάζεται μ' έν-θουσιασμό για τα συμφέροντα του ΣΕΣ και της Κοινότητος.

Εδ.

Άγαπητή «Καμπάνα»

Κατορθάνα ν' άκούω το έγερτήριο σάπισμα σα.

Πραγματι ή εφημερί; σας συνεπλή-ρωσε ένα μεγάλο κενό του νησιού μας!

Έπρεπε, οι έφ' άδρους; τουλάχιστο, ένου-μενοι να δείξουνε πώς δε έννοσούν πιδ να πιπ' λλ' νονται ή να έμφορεύνονται από τά κομματικά κορράκια!

Έίνε αλήθεια πώς οι έφ' άδρους; ει; γ' ά τη παρτίδα τη νιστήτα των υσιασάντες; οι μάετρες; αυτοί του Έλληνομοψ; μέ-νουν άπροσταίτετοι άπολύτομενοι, από κ' ένινους άκρ' άδους; που πλουτίζαν εις βέ-ρος των; ύπόσασε λοιπόν τη σημαία της; καταλύσεως; των κομμάτων και βα-ρώνας την «Καμπάνα» μας; καθοδηγείτε το λαό; π' άπ' ό; που ν' άδ' ή; ωρα π' όλοι μερ' ά θα φθάσομε στο μεγάλο μας προο-ρισμό.

Σύνορα Έβρου 15-5-23

Με τιμή Πλακαδιανός

Τ. Τ. 900 τη 21 Μαΐου 1923.

Άγαπητή «Καμπάνα»

Τυγχάνα στρατιώτης; έκ Μυτιλήνης κλάσω; 1922 και βοηθός; νοσο όμο; Παρετήρησα δι ή Πατρι; ήμων εύρι-σκομένη ει; κραιμωιάτας; σιγμάς; ήναγ-κασθη να μεταφέρη και ήμια; άπαντας; της κλάσεως; 1923, βοηθητικούς; νοσοκό-μους; και βοηθητικούς; άπολους; εις την ζώνην των επηχρησών; έκ τη; τούατη; του έσωτερικού; πράγμα το όπ' όλον σύ-δόλω; μιά; έλίπηση; αλλά μάλλον; μιά; ήχάριστος; και γαιρό; όλοι; προθύμο-τατοι; τρέζομεν να σώσωμεν αυτήν.

Άλλά μετά μεγάλης; μας; λύπης; πλη-ροφορούμεθα δι εις; στρατιώτης; (Πας; και περισσό εροι) κλάσεως; 1922; εβτε; βοηθητικός; νοσοκόμος; ού; ε βοηθητικός; άπολος; αλλά μάρμας; και ό όπ' ός; όταν; έρωτάται; άπαν; ό; δι; τυγχά; κλάσεως; 1919; έ; φ; ήξέυσομεν; πολλό; καλά; δι; είναι; της; κλάσεως; 1922; εδω; ε; σται; εις; Μυ-τιλήνην; ύπηρητών; ει; η; Στρατιοκόν; Γρα-φείον; αυτή;.

Έρωτώμεν; τάρι; πώς; διακοιλογύ;ται; ή παραμονή; του; διότι; είναι; κλάσεως; 1922; και; ήμεις; 1923; ή; διότι; είναι; μά-χιμος; και; ήμεις; βοηθητικός; ή; μήπος; ή; Μυτιλήνη; ει; οι; ζώνη; επηχρησών; και; δεν; το; ξέρου;με; ή; διότι; ει; γραφεί; παρα-μένουν; ώ; άπασρά; τητος; κοίτος; ούδεμία; διαταγή; του; Στρατηγείου; έκαμεν; ξεί-ρεσαν; των; γραφών; Άναμένομεν.

Α. Π.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΑΝΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

"Ελα στην κάμαρά μου, αγαπημένη..."

"Ελα στην κάμαρά μου, αγαπημένη! Τόσον καιρό για σένα τη στολίζω Στήν κάθε της γωνιά σε στολίζω Είν' έκκλησία που ένα Θεό προσμένει. Γυμμένο σε' άνοιξε μου πεθαίνα Χλωμό το κρίνο που για σε έχω κόψη. Στήν εστιά σου μοιάζει και στην ύψη... "Ελα στην κάμαρά μου, αγαπημένη!

Χρόνια και χρόνια έδω σε καρτέριω! Για σένα στάχτα μαλλιά έχω βάνη Από άμια τριαντάφυλλα στεφάνι.

Γίνε μου Θεός—και θύμα που ζητάω! Για σε φυλάω την πόρτα μου ανοιγμένη... "Ελα στην κάμαρά μου, αγαπημένη! ΜΙΑΤΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Τα σκολοπίδα που έπαζαν το «να-λυφτήρι» στην πλατεία του σκολού βροντάν απ' το χωριό και φώναζαν σαν στοροπούλι, σταμάτησαν ξαφνικά μέσα στο δρόμο του φεγγαριού διεκρίνοντο καθαρά τα τρομαγμένα πρόσωπά τους. Είχε πέσει ανάμεσα τους σε μπόμπα «του Τινέλι» τ'ς χήρας. — Φάντασμα, ρέ μουρά! Φάντασμα! "Ετσι έφώναζε τριγύρω σαν τρέλλο απ' το δρόμο του Νήκωνα και σωραστήκε καταμεσι στο δρόμο, παραλυμένο απ' την τρομάρα. "Ενα δυο μικρά τώβραλα στά πόδια τριγύρωσαν! "Ο Μπάνος τής Μαρής φώναζε. — Σταθήτε ρέ! μη φοβούσαστε, τσι έν κίλια χυδαί κατά το δρόμο τής έκκλησίας.

Γύρω απ' «του Τινέλι» πηδύξε παιδιά, τα μεγαλύτερα, προσπαθούσαν να κρύψουν την τρομάρα τους και να δώσουν θάρρος στο φαντασμένο. Πάλιαν ανάμεσα ντροπή και ταραχή. — Σήκου ρέ Τινέλι, τσι φαντάζεις! Που είνι μαδέ του φάντασμα!... Να που έν έχι τί-κουτα! Πουόντου;... "Εκείνος όμως δέν έκουγε τίποτα. Λάφαζε δυνατά και δέν έβγαζε τά γουρλωμένα μάτια του απ' το δρόμο του Νήκωνα.

"Υστερ' από μερικά σαγίμα, αγωνίας «του Τινέλι» ξαναβρήκε τη λαλιά του. Πήρε θάρρος απ' τους συντρόφους του που δέν έφυγαν και που τόν προκαλούσαν να του; εγγίσει τί είδα και τί έπαθε' ανακάθισε και, κομπάζοντας, διηγήθηκε χωρίς να βγαίνει το βλέμμα του απ' τόν έπικίνδυνο δρόμο.

Προχού νιχτώσει είχε πάγει στο Νήκωνα να πάρει την κατοικία του; απ' το σωθίρι. Δέν τή βρήκε όμως μέσα κα-τάλαβε πως δέν είχε ξεπαλιβανωθεί και δέν έφυγε απ' την ομπασα' και τραβήξε γυροαυτίες την, κατά τόν «Κάτω Νήκωνα» μέσ' από ρουμάνια. "Ετσι χωρίς να τό καταλάβει νυχτιάστηκε. Τότες αποφάσισε να γυρίσει στο χωριό. "Αξοφνη, εκεί που περνούσε απ' το «Ντομάρι», σά να τού φάνηκε πως άκουσε τή φωνή τής κατοίκος του. "Ανέβηκε σιά ράστα και τί να δει! Μέσα από ντομάρι, άντις να κατοικία, ή-τανε ένα φάντασμα! τó είδα με τή μάτι μου.—Νό, μά του Θεό! είδα του με τή μάτια μ' το ή-σί του με τ' άφραίμ' που μου γράει! — "Ε, τίλουγνου ήταν μαθέ άφου του είδα; ρώτησε ο Μπάνος τής Πλοπιάς. Θηκό για άρσινός;.....

"Τού Τινέλι» συλλογίστηκε αγάκι κ' άμείω; είπε με βεβα όηση.— Θη' κό θ' έν ήταν. Θη' κό ήταν' τού είδα στου άφραίμ' που κάθονταν μίαν κ' βροούδα τσι μουρτζ' άφραίμ'. Θη' κό ήταν' τσι έμοιαζ' τ' Θουδώρα' άπαιδία ήταν' άφραίμ' που; τ'ν έγλιπες έφουσι που σκου-τώθισι τσι ήσι τ' Είρηνουδία' μι τ'ς άουνομ' τσι τσιαν τήν τ'ζιάντ'ς οί γιαι-ροί.

"Ήτανε τόση ή βεβαίωση του μικρού φαντασμένου για δσα έηγότανε και τάλαζε με τόση πε σικέτητα που τόν πίστεψαν δλοι κ' έν έδεχσαν άκόμα άμφόβωλιε, κατά βίδος ήταν οίγουρο; άφροούσανε μάλιστα πως κ' οί ίδιοι εί-δαν με τή μάτι τους; τó φάντασμα. Γιατί να πούμε και τó άλλο; "Τού Τινέλι» ήτα-νε τó πιο άφοβο παιδί του χωριού. "Ε-καστα σόμπος ήτανε πρώτη φορά που άκουστήκε για τó ντομάρι που; φάνταζε! "Εκείνο τó παλιό σποδ' Λατομείο, τó έγκαταλειμένο, έδεινε ένα σωρό ματα-μένε; ιστορίες; στί σκουινά λαγύμια του. Οί γέροι μιλούσανε για πολλούς έργαίτες που τ' ύς πρόχαναν, προχού προ-κάνουν ν' άνεβούν για να κρυφτούν, οί υπορούτιες; και τ' ύς έκαναν κομμάτια. Και τώρα τελευταία—δέν έχρσίσε άκόμα — μέσ' στο ίδιο τó ντομάρι γυριστήκε και σκοτώθηκε κ' ή Θουδώρα του Μάρσι.

"Ο Μάρσις έβλεπε τότε σόν πόλεμο κ' ή γυναίκα του — καθός είλαε τε-λιώσει τά λεφτά που τ'ς άφραε απ' τó

ζητούλημα του μουσικού του — ήτανε άποχεωμένη να ξενοδούσε. Μιά μέρ' εκεί που μάθωνε έλιε; στήν άρη του σερτού, πάνω απ' τó λατομείο, ξεφύγε μια κεφαλόπλάκα, χίλασε τ'α κομμάτι ξεροτροχάλος και, πριν ή καθ'ένη προ-κάνει να βροτ'ιγεί, π'έσι μαζί με τ' χό-ματα και τ'ς πέτρες; μέσ' τó ντομάρι, άν-ταφα!..

Για «του Τινέλι» και τ' ύ; συντρό-φους; του, δέ χυρίσε άμφόβωλιε πως; τó φάντασμα ήτανε τής Θουδώρας. "Ο-ποιος πεθαίνα σκοτωμένος, φαντάζε-ται εγγύς άκουστά απ' τού; μεγάλους. — Πάμι να τού ποίμι σ'ε άνθρώπ' στου τσαρού, ρέ! έπρόκειαν ο Γιάννης ο Νταλάκας. Και τραβήξαν δλοι κατά τó χωριό...

Τó κακό μαντάτο πήρε κ' έδωε στο χωριό τ'α μικρά παιδιά και πέρσανε τρεχάτα απ' τó τσαρού, και σκορούσαν τρομαγμένα τó κακό τó μήνυμα, τó πί-στεψαν δέν τ' πίστεψαν. Τώρα όμως που τó βεβίωσαν κ' οί πρατόσκολοι που άμω-ναν κίλιας πως; τó είδαν δλοι ύς τρα απ' «του Τινέλι» πάρα δώ άπό τó ντομάρι, κατά τó σκολιό, τó πρ'άμα σ' β' ουε' έτσι έβγαν οί γέροι. "Ενας απ' αυτού; ο Κοντόγιαννος, π'ιλό άρσινός; — ήξερε απ' έξω πολλό; περικόπε; απ' τó Βαγγέ-λις — έβλεπε έπίσημα, κάτω απ' τή φρί-τ'α τής «Καφεταρίας».

— "Α; τ' άκ' έν οί πουλίξερ'!... Μάθαν πλά δώ κουλίβ' νυχτήματα τ'οί έ π' στίβηνη τίποτα!... Θέμ' τσι σ'ά-φραίμ' μ'!... "Ο άπαιγμός; έβλεπε για τó δάσκαλο, που κάθονταν μέσα και κύ-ταζε και άκουσε κοροϊδευτικά, απ' τήν κλιβανή τής «Καφεταρίας», δλα αυτά τ'α παρ'ομύθια. Για τούτ'ο και πολλοί γύρι-σαν και τόν είδανε χερσάκικα! Άλλοι π'ί-λιαν έκοίνησαν τó κεφάλι έπι δ' κ' μαστι-κά. "Ο δάσκαλος π'λήρωσε και σηκώθηκε χωρίς να μιλήσει. "Ενας τρυπαταί, τόν έσταμάτησε στήν πόρτα και τόν ρώτησε σιγά: — Πά; δάσκαλε, στί ντομάρι; — Ναί εκεί θά πήγαμε για να δει τί ήτανε τó φάντασμα; γιατί κ'άτι πρέπει να δανει τ'α παιδιά που τó πήρανε για φάντασμα. "Ο σακίτης είπε: — Κάτω. Μην κάνεις άδικο κόπο; ξέρω τί είνε. Είνε ο Μάρσις. Τόν έχω δει κ' άλλες βραδέ; εκεί στο ίδιο μέρος. "Από τότες που γύρισε απ' τó σιρτό δέ θέλα να δει π'ά κόσομ. Νό; σ'οικεινώσει χίναται. Τόν τραβ' ο Νήκωνας. Κατεβίαινε στί ντομάρι και, ζυρωμένος στί βράχο που σκοτώθηκε ή Θουδώρα του, κ'άι και μιλά με τ' ύς; ά; τάφρα με σ'ινυχα...

"Ο δάσκαλος γύρισε πρ'ό; τó καφετι-ρη και πρόσεξε; Φέρε μα; δυο ρακιά. Και ξανακάθισε στίον καναπέ συλλογι-όμενος.

Σ. Γκορσίης

ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΝΙΖΟΝΤΕΣ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΜΒΗ ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ

Ποράγονται εκ των καλύτερων καπνών Αργεντινής.—Είδικη συσκευασία. Υλικό πρώτο. 7 30

ΤΟ ΚΟΜΠΙΟΛΟΓ' ΣΑΣ

— Διόλογοι συνοικιακοί: — «Κυρά Πηλόπ! πόσεις είνι οί λίρες σήμερα; — "Αμ' έξο; καμίνε; Σοβορούλα; "Η-νασά κάτω απ' τ'ς Ικατό! — "Εμ' π'οτί τού μαντανό μ' τούν έλ'ουσι τ'σ' α' μ'α μ'ά δροχηή! γέιτ υ-νά; μας! Ι πο; κουμένου; — Εί;ς ο λος; που περιμέ;ε έκ-πεσο; τ'ών π'ιτών. — "Α' άλογο; με τήν τσίμπα που πήσεν ή λ'ρα. — Στόν κ'ήρα; — Τ' νεότερα Πέτρο; — Φο; κ'η! ατ'ε μου, φρίκη! — "Η Κυβέ; ης; οδδέν μέτρον έ-β; — "Θά μείνη οδδετέρα, κ'ε τó ζήτημα, τής; π'όσσο; δ'ήλ'ωσαν ο Κοφ'ι; ά; — Τόσο ξέγει; τόσο λέγει. "Αβγιο δ-ταν ιδή τόν οίκονομικόν κ'ονισμόν του Κγ'άτου; θά τó μετανοώσση. — Ναί, μά τότε; θά είνε άργά. — Εί;νε πενί; γον, φίλε μου, δτι δέν έκτάλοβ'ιν π'ό; ήμεις; εϊμεθα ή ζωή τής; χώρας;... — Πράγματι, προσθέτουμε ήμεις. — "Αν και έχουμε κάποιαν άντίρρηση; — Διότι δταν ή ζωή τής; χώρας; κρέμαται απ' τή σα; κούλα 5-10 χιλιάδων αλοχοκερδών. — Τότε ασφαλώς ή Χώρα μας δέν π'έγει διόλου καλά εις τήν ύγειαν τής;. — Εδύνως; δτι συμβαί;νε τó ενάντιο. — "Η ζωή τής; χώρας; είνε τ'α εκατομ-μύρια τής; λαί; ης; μάζας; και τ'ών έργαζο-μένων. — "Ο άνταποκριτή; τής; «Σίλπιγγα;» έφωλήσσε σιγά—σιγά δ'ιες τ'ς Τράπεζε;. — Φάνεται; πως; ή τ'ράπεζα; έπι τής; όπ'ι;ε; συγγ'ά;ε; τ'α τηλεγραφήματά του είνε στα;ραβ'ιλόδωρη. — Καί... κ'όν ζετα διαρκώς;. — "Η Στουνδ'ιαινα τ'ών «επ'εύκων» άπέκτησε; τ'ύ; θαυμασιός; τής;. — Εί;νε οί νοσταλγοί; τ'ών κυμάτων και τ'ών κολοπημένων χταποδιού;. — "Η «Τζο; μ'άνι» του Κήπου προ-ξενεί; άκόμη; περιέργη; εντύπωση; στί ρο-δανίζοντα; πληθή; — "Όταν άρχί;ζε; τó ροδ'ά;ι σαρματά;. — Και άνδρες; γυν; ικες; νεοί και γέροι; παρακολουθού;ν τ'α κουδουνάκια. — Εμβ'οθί;ς; σάν τή Ρίτσα; τού συ-ναδέλου; Μυρβ'ήλη;. — Τ'ι τ'α θέλατε! — Νό; νταού;λι; εί;ε; ζυρωμένο; με τήν ρίσθημη; μα;. — Κ'ι; ά; λένε; οί εύρωπαίζοντες; οί τι-θέλου;. — "Η Βαριά; έχει; έφέτος; μεγάλη; πέ-ραση;. — Χωρίς; να μετοβηθεί; διόλου; εις; Μυρο; λ'η; Κοκ'ορ'ιαλή; ή δ'ε; ξέρω; τί; άλλο;. — Τώρα; μάλιστα; που; φτίνι;νε; και; ή μπε;ν'α... — Ζέση; ζέση; ζέση;. — "Επ'ι; τέλου; να; και; ένας; μήνας; που; δέν; εί;νε; άντιδραστικός;. — "Ο; Ιού;λιος;. — Και; ανα;σφ'ι;ζε; τó νέον; ήμερολό-γιον;. — Χωρίς; να; λαμβί;νε; υπ' όψιν; τή; δ'ιπλή; ήμ'ορμ'νία; τού; «Όχετο;». — Και; τής; Κυρίας; Βογο;τας;. — Ζέση; τσι;π'όν; ζέση! — Πόσο; σ'ά; λυπού;μεθα; άδ'ορες; "Αθη-νοί;τοι;. — "Ανα;γνώσκοντες; δτι; ή; "Αθή;να; φ'έγει;ται; ώς;όν; β'άτος; τού; Μωυ;σέως;.

— "Εν'ό; τού; άδραγωγι;ού; σας; μένε; χα-λασμέ;ο;. — Και; δέν; έχετε; σταγόνα; νερού;. — Σ'ά; συμπονού;με; και; σ'ας; στέλνουμε; μίαν; εύχ'η;. — "Ο; κ. Πά;σης; σ'ε; να; άποκτή;ση; για; λίγες; μέρες; δ'ασ; ηρώ;τητα; Κ; β'έ;τατου;. — Να; σ'ά; π'ν'ε;α; δ'ιου; μ'ε; σ'τι; νερού; τής; Σενι;φ'αλ'ίδ;ς;. — "Όσο; ν'ι; π'ή;τε; κ'ο;μ'ού;δι;. — Π'ρό;σφυγες;! — "Αγο;ζή;τε; ο;ι; τήν; «Π'ο; σφυ;κή; Φωνή;». — Για; να; φωνισ;ή;τε; άπάν;ου; σ' ό;λα; τ'α; ζητή;ματά; σας;. — Και; να; καταλάβ;ετε; τί; έκ'δραση; έχει; καμ'ά; φορ'ά; ή; ζέση;. — Στά; κ'ο;μά;τια; τ'ών; άνθ'ρω;πων... — Τ'α; Σωμα;τεία; τ'ι; Σύ;λλογοι; και; οί; δ'ιες; οί; λαί;κες; όργανο;σεις; τής; "Αθή;νας; κά-νουν; διαβή;ματα; στήν; Κυβέ;ρη;ση;. — Και; τής; λέ;νε; να; μην; άκου;σε; τούς; έμ;πόρους; και; χρημα;τιστές;. — Που; τής; ζη;τ'ου;νε; να; έπέ;μβ;ει;. — Για; να; μπ'ο;δ'ε;α; τόν; ξεπεσο;μό; τής; λίρας;. — Και; τόν; ύψω;μό; τής; δραχμής;! — "Εδ'ώ; τί; κάν;ουν; τ'α; σωμα;τεία; κοί; οί; Σύ;λλογοι;. — Γιατί; και; δ'ώ; τó; ίδιο; ζη;τ'ου;νε; με-ρικοί;. — Εί;να; εκατό; οί; τέτοιοι;. — Κ' εί;να; 130; χιλιά;δες; ή; φτωχο;λογία;. — Που; τής; σφ'ε;ρα; ο; ξεπεσο;μός;. — "Α;ς; κουν;η;θ'ου;νε;. — Εί;να; μερικές; μέρες; τώρα; που; ο; γνωστικός; τρελλός; τής; Μυυ;λή;νης; ο; Παβ'λά;κης;. — "Εστα;τε; σ'ι;ους; συμπολί;τες; απ' τó; μέ;ρο; τής; Κέρ;κυρας; που; παραθε;ρ'ε;τε;. — Δε;ύτε;ρη;ν; έκκλη;ση;. — Και; ζή;τε; να; τόν; ξανα;φέ;ρε; ή; Μυυ;λή;νη; σ'ι;ους; κό;πους; τής;. — «Φ;ρον;ο;κ'ι; μ'έ;ιον; μουρ'έ;λι;μ'» γρά-φει; σημαί;νει; συμβ'ο;σις; μετ'ά; τρελλών;. — "Ο;λ'ώ;τε;ρον; έπι;κινδύ;νων; και; άνη;θί-κων; τ'ών; έν; τή; κοινω;νία; ελευθέ;ρω;ς; δρώ;ν-των;. — Και; π'έ;να; μουρ'έ;λι;μ' και; στέ;ρη-σις; τ'ών; πάν;των;! Μή;τ' ένα; ρακέ;λι; μου-ρ'έ;λι;α; μ'! — Κατό;πιν; τού;του; συνελ;θόν;τες; και; ιδόν;τες; τó; δικαί;ον; τού; άνδρός;. — Και; τούς; διαφό;ρους; συναδέ;λφους; του; περι;φρο;νι;όμε;νους; ελευθέ;ρας; άνα; τ'ας; ρύ;μας; και; τ'ας; άγιά;ς;. — Ο;ύ; μην; αλλά; και; έπι;δακνύ;οντες; τούς; κοχλί;ας; (τ'ας; βί;δα;ς;) αυτών;. — Και; επαγγε;λλο;μένους; δλην; τήν; Λέ;σβον; υπό; τήν; λ'ο;ξαν; αυτών; ύπαγο;γειν;. — Και; βου;λευακή;ν; παλαμίδα; όρεγα-μέ;ι;ου;ς;. — "Απερα;σί;σασ;με;ν; να; έκδηλώ;σω;με;ν; δλην; τήν; μετα;μ'έ;λι;αν; τής; Μυυ;λή;νης;. — "Η;ς; παρ'έ;δω;κε; τόν; διδά;σκαλον;. — Και; άνη;γη;θή; έρανος; συνει;σφο;ρών;. — Συνα;χί;η;με; τó; ποσόν; τ'ών; δραχμ'ών; 287.50. — Προσέ;φε;ραν; οί; έξ;ης; νοσταλγοί; τής; φιλοσο;φικής; τρέ;λλας; τού; Διδασκ'αλου;. — Και; τ'ών; σαρκασ;τικ'ών; «παραγα-γ'ι;ς;» του;. — Στα;φ'ο;ς; Πασχ'αλ'ίδ;ς; δ; 25; Αρι;στ. Αελί;ς; δ; 12.50; Νίκος; Παπα;λ'ης; δ; 25; Μί;λτος; Κου;το;υρά;ς; 12.50; Στ'ο; Παπα;ν-κό;λας; 12.50; Στ'ο; Μυρ;β'ή;λης; 12.50; "Υ-πολο;χαγός; Ν. Παπα;δημη;τρίου; 25; Δ'ις; Στα;τα; Σα;μί;ου; 25; Χαρί;λι; "Ο;σφ'ανός; 25; Κυρία; Χρυσ; Τζου;μ'έ;ρα; 12.50; Θά;νος; Νικολαί;δης; όδο;ντο;λο;γός; δ; 50! — "Η; έπι;ταγή; έκδό;θηκε; στί;ον; μα; τού; Δ'ι;τ'ι; τού; Φε;νο;νο;μ'έ;ι;ου; τής; Κέρ;κυρας;. ή; Κδουνό;πειρα;

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Παπαπαγαγάτην ύπολοχαγόν 2)39 Εδζώνων Τ. Τ. 915. Μαρβ) που τα καταφερες να μας θυμηθης. Το γράμμα σου μας χαροποίησε όλους. Περαστικά σου. Σ'α; στέλνουμε μια σαρά τής «Καμπάνας». Μήπως ε'το ξέρεμα τ'ών κουνου-πιδών; έχει σχέση με το ταξίδι σας στην Πόλη; (Είδε και 'Ανατολέαν). Περιμένουμε απ' εκεί τού; συνδρομητά; που υποέσασα. Περιγραφή έλλην ύποδ. 20 Σύνταγμα Τ. Τ. 912 Εδζωνοί;με θεομά. Σε παρακαλούμε πολύ να διαθέτες τα φύλλα που θα σου στέλνουμε έμβ'ίζοντας; τó άντίκ'ο με έπιταγή. Γράφε; μας πόσα μπορούνε να πουληθ'ο;νε αποδ. Νίκου; προσφύγα. Σύμφωνοι; εύχ'ε-ρε σ'ε; ύμε; θεομά. "Υπάρ;ει; ή; Παβ'λά;δην; Μ'ι;ρα; Συζ.— Σ'ά; στέλνι;με; το;χ'ικ'ά;. Τ'α; παρ'α;νοιά; σας; άπορ'έ;π'ον;ται;. Σ'ά; ξη;νο;στέ;λι;ου;με; τ'ι; σε; ρά;. Τó; κατω;στά; κρατή;σε; το; Μόνο; έγγρ'αφ'ι;έ;μα; συνδρομητής;. "Η; κ'ρια; σας; ή;λ'θε; άν'η;μ'ο;. ΣΕΣ; Παμφύλου;. Εί;χανε; κ'ο;ρ'α;έ;σι; α; χε;ι;ό;γρ'αφ'ο;. Εί;χε;ριστο;ύ;με; συνδρο-μητή;. Π. Μ'χαλακ'ή;νη; Σ'ό;π'ε;λο;. Συμμ'ο;φω-νού;μα;σι; με; όδη;γι;ες; σας;. Δέν; θέ;λου;με; όμως; να; έπι;βρο;ν'ή;σε; προσω;πικ'ώς; για; τó; ύπολό;γιον;. Κά;τω; δ; τ'ι; β'γαί;νε; άπό; τó; χ'ε;ρ;ι; σας; για; τó; ζήτη;μα; τ'ών; έμ'έ;δρων;. Α;πό; εί;να; δ'λο;ι;ών; μας; τó; καθ'έ;ρον;. "Αλλο;ύ;τικ'α; θά; τήν; π'έ;δο;με; άλλ'η; μ'ά; φορ'ά; ό;πως; συνή;θ'ισα;με; να; τή; παθαί-νουμε; σάν; τραγ'ικά; κοροϊ;δα;.

ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ," "Ε μεγαλειτέρα εξ όλων των καθημερινών εφημερίδων Κεφάλαιον καταβεβημένον : 2,000,000 δρ. Ταχυπεπιτήρια συστήματος R. HOE et Co London—New-York ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ τ'έως; άρχισυνάκτης; και; χρονογράφος; τού; «Ελευθέ;ρου; Βή;ματος;». Κοθημερινώ; ΔΩΔΕΚΑ; μεγάλοι; σέ;λι;δες; με; έγχρω;μους; εικόν;ας;. Άρχισυνάκτης; : ΜΙΧ. Α. ΡΟΔΑΣ; τ'έως; διευθυντής; Γρ'οφ'αίου; Τύ-που; "Αρμ'ο;σι;σι;ς; Σμ'ύ;ρην;η;. Καθημερινόν; χρονογράφ'ο;ν; τού; κ. ΤΙΜΟΥ; ΜΩΡΑ; Γ'Ι;ΤΙΝΗ; Πρωτότυπον; Μυθιστόρημα; τού; κ. ΠΑΝΤΕΛΗ; ΧΟΡΝ; "Ανταποκριτά; εις; τó; "Εξο;τε;ρικό; : ΕΝ; ΛΟΝΔΙΝΩ; : Χ. Χουρμ'ού-ζος; συνεργ'ά;της; τ'ών; «Τό;τ'ι;μα;». — ΕΝ; ΠΑΡΙΣΙΟΙ;Σ; : Σπ. Πα-πά;ς; διευθυντής; Γρ'οφ'αίου; Τύπου; "Ελλη;νικής; Προσβ'έ;σι;ς;. — ΕΝ; ΡΩΜΗ; : Άλμ. Ζαφει;ρό;που;λος; (ειδ.; ώ;ς; δημο;σταί;ες; εξ; "Αθη-νών;). — ΕΝ; ΒΕΡΟΛΙΝΩ; : Ν. Καζαντζ'ά;κης; φιλό;λογος;. "Ιδιαιτέρως; σταθμ'ό; άπορ'έ;μ'ι;ν; ύπε;ργ'ο;φ'ο;ν;. — Μία; δ'ολό;κληρος; σέ;λι;ς; διά; τήν; ΖΩΗΝ; ΕΙΣ; ΤΑΣ; ΕΠΑΡΧΙΑΣ;. — Μία; δ'ολό;κληρος; σέ;λι;ς; ΟΙΚΟΝΟΜΙ;ΚΗ; Γ'ΟΗΜΕΡΙΑ; με; τηλεγραφήματα; εξ; δ'ι;ων; τ'ών; κέντρων; τ'ής; "Ελλά;δος; και; τού; "Εξο;τε;ρικού; διά; τήν; οίκονομικήν; χρημα;τιστικήν; υ;σο;πε;δικήν; έμπορικήν; β'ε;μηχα-νικήν; ναυτιλοκήν; και; παραγωγικήν; κή;νην;. Με; δελτία; τιμών; με; πίνακας; στατιστικ'ούς; ρε;λί;τι;ας; και; άρθρα; τ'ών; διακεκρ'υμένων; οίκονομολόγων; κ. κ. Γ. Σακαί;θ; Γ. Ροδο;που;λου; Α. Ροδο-πού;λου; Ι. Μινέ;τι;το; Κ. Δου;λιά;κου; Π. Σακκί;τα; κ. λ. π. Ο "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ" ("Αθηνών)